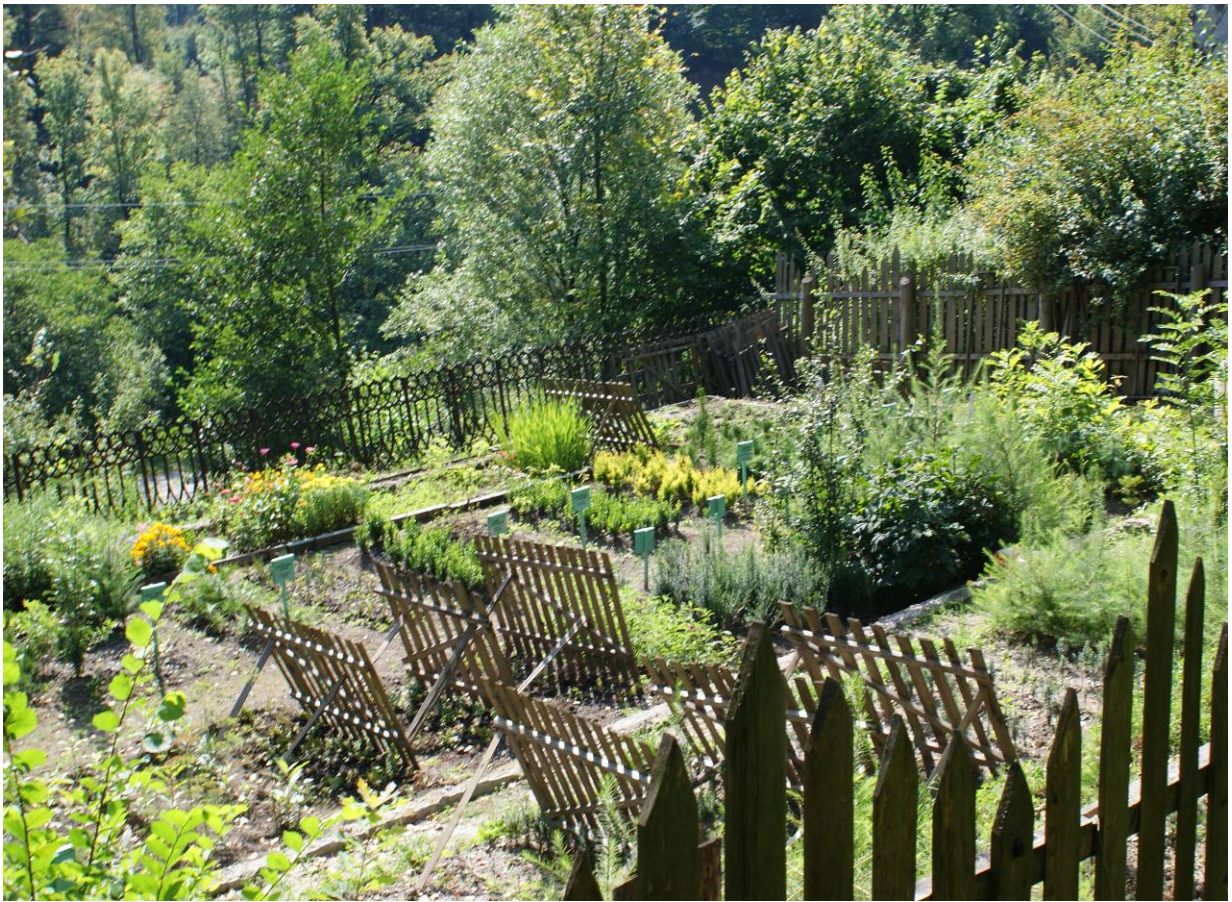

РОЗСАДНИК КАРПАТСЬКОГО БІОСФЕРНОГО ЗАПОВІДНИКА

Створений у 2009 році на території Центральної Садиби КБЗ. Загальна площа – 550 м² (420 м н.р.м.). Основний напрям роботи – вирощування декоративних видів рослин та рослин, які занесені до Червоної книги України, з метою покращення благоустрою, озеленення території біля адмінбудинків, контор ПНД відділень, території м. Рахова, ближніх сіл та відділень, а також проведення екоосвіти серед школярів, студентів, інших громадян та реалізації декоративних видів рослин для потреб населення.

Перелік видів, які вирощують на території розсадника:

Айва японська (висока); Айва японська (низька); Бадан товстолистий; Бересклет Форчуна; Будлея Давидова; Вейгела рання; Верба суцільнолиста; Гібіск сірійський; Дуб австрійський; Дуб пухнастий; Едельвейси (саджанці)*; Жимолость шапковидна; Золотий дощ звичайний; Каликант квітучий; Каштан їстівний; Кипарисовик горіхоплідний, ф. периста золотиста; Кипарисовик Лавсона, форма «Alumі»; Керія японська «Махровоквіткова»; Клематис борщавниколистий; Кельрейтерія золотиста; Крилогорішник кландоненський; Лавровишня лікарська; Магнолія кобус; Магнолія Суланжа; Маклюра яблуконосна; Мушмула германська; М'ята марокканська; Самшит вічнозелений; Сосна гірська (жереп); Таволга Бумальда «Золоте полум'я»; Таволга Бумальда «Золотий курган»; Таволга Біларда (біла і рожева); Туя західна (форма колоновидна); Туя західна (форма шаровидна); Тис ягідний*; Форзиція європейська; Хімонант ранній; Ясен білоцвітий*; Ялівець козацький; Ялиця біла; Юкка нитчаста;

* – види, занесені до Червоної книги України

Інформація про культивовані види

Кипарисовик горіхоплідний, ф. периста золотиста (*Chamaecyparis pisifera* „*Plumosa Aurea*”)

Природно росте в Центральній і Південній Японії. Вивезений з Японії у 1861 році Форчуном. Дерево із золотисто-жовтою голчастою хвоєю, висотою до 10 м. Діаметр крони 3-5 м. Ширококонічна. Річний приріст 15-20 см. Росте переважно на відкритих сонячних місцях. У затінених – може зникнути типове забарвлення. Розмножують живцями. Рекомендується для посадок групами або одиночно біля будинків.

Туя західна, ф. колоновидна (*Thuja occidentalis* “*Columna*”)

Батьківщина – Пн. Америка. Висота у віці 10 років досягає 3 м, діаметр крони 0,5-0,8 м. Швидкоростуче дерево з ідеальною вузькоколоноподібною формою крони. Хвоя насиченого темно-зеленого кольору. Розмножують вкоріненням живців. Зимостійка. Доволі вимоглива до умов вирощування. Підходить до ландшафтних композицій у ролі вертикальної домінанти, для високих живих загорож.

Туя західна, ф. куляста компактна (*Thuja occidentalis* “*Globosa Compacta*”)

Дуже популярна форма туї, яку успішно можна включити у різний ландшафт, навіть самого маленького саду. Невеличке дерево з густою шаровидною кроною і блискучою зеленою хвоєю, яка пізніше темніє. Ростає повільно. Річний приріст 4 см. Максимальна висота до 1,2 м. Діаметр крони 0,6 м. Це відмінний зелений карлик для колекціонерів мініатюрних хвойних рослин. Невибагливий до світла та ґрунту. Морозостійкий. Придатний для альпінаріїв, кам'янистих гірок, а також прекрасний екземпляр в горщечках для озеленення балконів і терас.

**Кипарисовик Лавсона, ф. «Алюмі»
(*Chamaecyparis lawsoniana* «*Alumii*»)**

Батьківщина – Пн. Америка. Хвойне дерево з пірамідальною кроною, висотою 10-12 м. Діаметр крони 2,5-3 м. Хвоя голубувато-сіра. Гілки щільні, м'які, спрямовані вгору. Росте на відкритих, сонячних, захищених від вітру місцях. Можна висаджувати у вигляді живої огорожі. Оптимально розвивається на ґрунтах від свіжих до вологих, багатих поживними речовинами, піщано-глинистих, кислих або лужних, переносить вапнування.

Догляд: поливати кипарисовик необхідно у спекотні посушливі періоди, збільшуючи об'єм води. Найкращий спосіб поливу - дощування ввечері. Таким чином для рослини створюється необхідна висока вологість повітря. Якщо вологість повітря низька, кипарисовик сохне. Легко переносить декоративну обрізку. Роблять її навесні.

Сосна гірська (жереп) (*Pinus mugo*)

Природний ареал – гори Центральної і Південної Європи. Розпростертий кущ до 4 м заввишки зі сланкими зігнутими гілками, або невисоке дерево з пірамідальною кроною. Хвоя зібрана у пучки по 2, 3-4 см завдовжки, темно-зелена. Невибаглива до родючості ґрунтів, цілком зимостійка. Через повільний ріст використовується лише для озеленення та меліорації схилів.

Ялівець козацький (*Juniperus sabina*)

Природний ареал – гори Південної і Центральної Європи, Зах. Азія, Сибір, Кавказ. У культурі України з початку 18 ст. Єдине природне місцезростання на території України – Карпатський біосферний заповідник (Угольський масив). Дво- чи однодомний кущ до 4,5-5 м заввишки. Голчасті листки 3-8 мм завдовжки на спинці із смоляною залозкою, знизу темно-зелені, блискучі, неколючі. Росте повільно. Морозостійкий. Невибагливий до ґрунту та вологи. Розмножують насінням і живцями. Використовується для міського озеленення, а також для альпійських гірок.

Тис ягідний, негній-дерево (*Taxus baccata*) *

Природний ареал – Західна Європа. У культурі України з 18 ст. Двостомне вічнозелене дерево 10-27 м заввишки. Дуже довговічне. Хвоя плоска, темно-зелена зверху та світло-зелена знизу. Росте повільно. Зимостійкий. Тіньовитривалий. Вибагливий до родючості ґрунту. Найкращий матеріал для топіарного мистецтва. Після стриження добре зберігає форму крони. Розмножують насінням і живцями.

Самшит вічнозелений (*Buxus sempervirens*)

Походить він з Передньої Азії, де досягає 6-10 м заввишки. Самшит – вічнозелене дерево або кущ. Повільно росте, добре піддається стрижці, цілком морозостійкий і невибагливий до умов зростання, легко розмножується насінням і зеленими живцями.

Ялиця біла (*Abies alba*)

Природний ареал – гори Середньої, Південної і Західної Європи, в Україні – Карпати. Дерево 30-55 м заввишки і до 1,5 м в діаметрі. Кора стовбура і гілок гладенька. Крона пухка, широкопірамідальна, з віком циліндрична. Хвоя 1,5-2,5 см завдовжки, на однорічних пагонах світло-зелена з обох боків, пізніше зверху темно-зелена, блискуча, знизу з двома білими смужками. Добре росте у групах. Зимостійка. Потребує вологих суглинкових і супіщаних ґрунтів. Потерпає від сухості і загазованості повітря. У культурі репродуктивна фаза настає у 20-25 років. Розмножують насінням.

Каштан їстівний (*Castanea sativa*)

Природний ареал: Кавказ, Середземномор'я, південь Європи. Дерево заввишки 30-40 м, з густою яйцеподібною кроною, стовбури колоноподібні. Бруньки яйцеподібні, крупні, темно-коричневі. Листки почергові, темно-зелені, блискучі, продовгувато-ланцетні, 20-25 см довжиною, краї гострозубчасті. Квітки одностатеві. Чоловічі – жовті, зібрані в довгі колосоподібні суцвіття в пазухах листків, жіночі – зеленуваті. Цвіте у травні-червні. Плоди – кулясті чи злегка приплюснуті горіхи (каштани), діаметром до 3-4 см, загорнуті в шкірясту плюску з шилоподібними колючками, дозрівають у жовтні-листопаді. Розмножується насінням.

Дуб пухнастий (*Quercus pubescens*)

Батьківщина – Середземномор'я, Крим, Кавказ. У культурі України з початку 20 ст. Дерево до 8-10 м висоти і до 80 см у діаметрі. Кора сіра. Листки прості, 7-10 см довжини, видовжено-оберненоовальні. Плоди – жолуді 1,5-2,5 см довжини. Світлолюбний, зимостійкий. У культурі розмножується насінням. Декоративний.

Дуб австрійський (*Quercus cerris*)

Природний ареал: Південна і Східна Європа, Балканський п-ів. У культурі України з 1821 р. Листопадне дерево до 30 м висоти і до 1 м в діаметрі. Кора чорно-бура. Листки прості, 5-12 см довжини і 3-6 см ширини, видовжено-овальні або оберненояйцевинні, в основі заокруглені. Плоди – жолуді, 2,5-3 см довжини і 2 см в діаметрі. Росте добре. У 15-річному віці досягає 4,8 м висоти. Зимо-і засухостійкий. У культурі розмножують жолудями.

Ясен білоцвітий (*Fraxinus ornus*)*

Природний ареал: Пд-Сх. Закавказзя, Середземномор'я, Балканський п-ів. Листопадне дерево до 15 м висоти з округлою кроною. Листки складні. Квітки білі, пахучі. Зимостійкий та засухостійкий. Розмножують насінням. Рекомендується висаджувати у парках і скверах.

Гібіск сірійський (*Hibiscus syriacus*)

Природний ареал: Мала Азія, Індія, Китай. Кущ, висотою до 2-3 м чи невелике деревце до 6 м заввишки. Листки яйцеподібні, трилопатеві, великозубчасті, зверху світло-зелені, голі, знизу ворсисті. Квітки двостатеві, великі, різного забарвлення: червоні, пурпурові, фіолетові, білі. Розпускаються у липні-вересні. Цвіте з 4-5 років. Росте добре, світлолюбний, достатньо морозостійкий. Розмножують насінням і живцями. Декоративний, використовується для створення живих нестрижених огорож.

Бобівник анагіролистий, золотий дощ звичайний (*Laburnum anagyroides*)

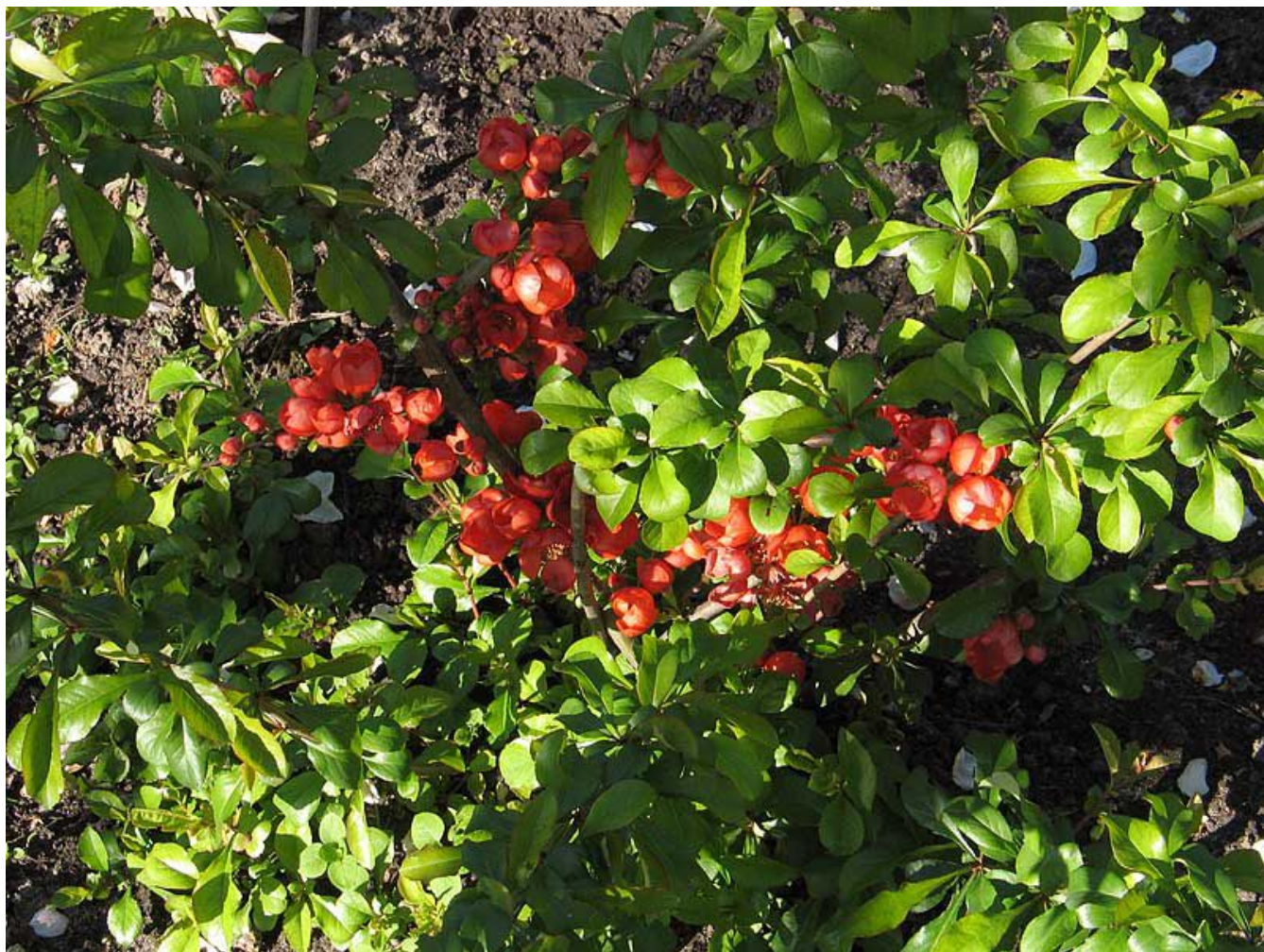
Природний ареал: Південна Європа. Невисоке деревце чи кущ висотою 5-7 м. Крона яйцеподібна. Пагони сіро-зелені, ледь опушені. Листки довгочерешкові, трійчасті. Квітки двостатеві, зигоморфні, золотисто-жовті, зібрані в густих, до 30-40 см завдовжки, повислих китицях. Рясне цвітіння (звідки і назва – золотий дощ) триває з травня по червень. Цвіте і плодоносить з 3-4 років. Квітки і плоди отруйні. Швидкоросла, морозостійка, вибаглива до родючості і вологості ґрунту, димостійка рослина, не витримує посухи. Розмножується насінням і вегетативно.

Хеномелес японський (Айва японська висока) (*Chaenomeles japonica*)

Батьківщина – Японія, Китай. Кущ до 2-3 м заввишки з розкидистими, колючими гілками. Листки оберненояйцеподібні, шкірясті, гладкі. Квітки двостатеві, діаметром 2-3 см, декоративні, з мінливим забарвленням від блідо-рожевих до цегляно-червоних. Цвіте у квітні-травні. Плоди яблукоподібні, зелено-жовті, духмяні, кислі, в сирому вигляді неїстівні, з них готують варення. Повільнорослий, світлолюбний, морозостійкий, середньовибагливий до родючості ґрунту вид. Розмножується насінням та вегетативно(живцями). Широко використовується в озелененні.

Хеномелес Маулея (айва японська низька) (*Chaenomeles maulei*)

Батьківщина – Японія. Кущ до 1 м висоти, кора темно-сіра. Гілки з колючками. Листки овальні, блискучі, шкірясті, темно-зелені, знизу світло-зелені. Квітки двостатеві, діаметром 2-3 см, декоративні, з мінливим забарвленням від блідо-рожевих до цегляно-червоних. Плоди – яблукоподібні, діаметром 2-3 см, жовтуваті, духмяні, кислі, в сирому вигляді неїстівні. Повільноросла, світлолюбна, зимостійка рослина. Розмножується насінням та вегетативно. Декоративний кущ.

Мушмула германська (*Mespilus germanica*)

Природний ареал: Середня і Мала Азія, Кавказ. Невелике листопадне деревце до 6 м заввишки або кущ. Крона оберненояйцеподібна, широкоовальна. Кора сіро-бура, шорстка. Листки еліптичні, цілокраї, зверху темно-зелені, шорсткі, знизу повстисті. Квітки поодинокі розташовані, діаметром до 5 см, білі. Плоди – яблукоподібні, кулясті, бурі, довжиною до 3 см. Цей вид світлолюбний, вибагливий до родючості ґрунту, посухостійкий, зимостійкий. Розмножують насінням та кореневими відсадками. Широко використовується в озелененні.

Форзиція європейська (*Forsythia europaea*)

Природний ареал: Південно-Східна Європа (Албанія). У культурі України з початку 19 ст. Кущ до 2 м висоти. Гілки прямостоячі. Пагони зелені, голі. Листки овальні, широколанцетні, цілокраї. Квітки золотисто-жовті, розпускаються до появи листків. Росте добре. Зимостійка, засухостійка. Розмножують живцями, відводками, насінням. Рекомендується висаджувати у садах, парках.

Буддлея Давидова (*Buddleia davidi*)

Природний ареал: Китай. Листопадний кущ заввишки 3-5 м з ажурною розкидистою кроною та сірою корою. Листки від яйцеподібних до ланцетних, зверху темно-зелені, знизу повстистоопушені. Квітки білі, рожеві, пурпурові, запашні у верхівкових колосоподібних суцвіттях. Цвіте у липні-жовтні. Розмножується вегетативно і насінням. Швидкоросла, світлолюбна, маломорозостійка. Рекомендується в озелененні для створення поодиноких та групових посадок.

Крилогорішник кландоненський (*Caryopteris clandonensis*)

Невисокий кущ до 1м заввишки з кроною шароподібної форми. Листки продовгувато-ланцетні, сріблясто-зеленого кольору, мають специфічний аромат. Квітки синьо-голубі, зібрані у щитковидні суцвіття. Цвіте у серпні-вересні. Світлолюбний, вибагливий до ґрунту.

Маклюра яблуконосна (*Maclura pomifera*)

Батьківщина – Пн. Америка. Двостовбне колюче дерево заввишки 15-20 м. Крона яйцеподібна, густа. Кора молодих стовбурів жовто-сіра. Листкорозміщення спіральне. Листки прості, цілісні, від яйцеподібних до продовгуватих. Квітки роздільностатеві, кулясті. Плоди – ребристо-округлі, продовгуваті горішки. Має великі кулясті неїстівні суліддя діаметром до 10 см золотисто-жовтого кольору з молочним соком, що нагадує апельсин. Вид швидкозростаючий, світло- і теплолюбний, середньовибагливий до родючості та вологості ґрунту. Використовується в озелененні і як лікарську рослину.

Магнолія кобус (*Magnolia kobus*)

Природний ареал – Цент. та Півн. Японія, південна частина Кореї, де росте на схилах гір, біля гірських потоків. В Україні культивується з 1892 року.

Листопадне дерево до 20 м висоти. Молоді пагони коричнево-оливкові. Листки широкооберненояйцевидні, коротко загострені на верхівці, клиновидні в основі, 10-12 см завдовжки, зверху зелені, бліді знизу. Квітки запашні, молочно-білі, чашоподібні, до 10 см в діаметрі. Найбільш зимостійка, світлолюбна та задовільно посухостійка. Декоративна цвітінням, перспективна для озеленення на всій території України.

У саду для магнолії підбирати слід сонячні та добре укриті від холодних вітрів місця. На півдні рослину можна навіть злегка притінити. Що стосується ґрунту, то бажано, щоб він був з кислою реакцією. Поливати магнолію треба часто та рясно.

Магнолія Суланжа (*Magnolia x soulangiana*)

Виведена у Франції в 1820 р. В культурі України з кінця 19 ст. Листопадний кущ або дерево до 10 м висоти. Молоді пагони коричнево-оливкові, опушені, потім голі. Листки обернено яйцевидні, загострені на верхівці, округлені в основі до 15 см довжини, 5-8 см ширини, зверху голі, внизу короткоопушені. Квітки бокалоподібні або чашоподібні до 25 см в діаметрі. Цвіте в кінці квітня на початку травня. Відносно морозостійка, газостійка, потребує родючих, вологих ґрунтів. В умовах України перспективна для широкого впровадження в озеленення.

Каликант квітучий (*Calycanthus floridus*)

Природний ареал – Пн. Америка. У культурі України з 1813 р. Найароматніший вид декоративного елементу для саду, в якого пахнуть і листя, і квітки, але особливо сильно — кора в засушеному стані. Це кущі 1–3 м висотою з розкидистими гілками та м'яко опушеними ребристими оливково-коричневими паростками. В молодості листя густо опушене, пізніше густе опушування зберігається лише на нижній стороні листя. Дуже красиві незвично забарвлені в темний червоно-коричневий колір великі, запашні та мовби бархатисті квіти, які з'являються в червні-липні. Після цвітіння утворюється ефектний кувшиноподібний плід величиною до 7 см. Рослина витримує морози до – 25 С.

Хімонант ранній (*Chimonanthus praecox*)

Природний ареал – Китай. Листопадний кущ до 3 м висоти. Листки еліптично-яйцевидні, 7-15 см довжини, загострені на верхівці, заокруглені або клиновидні при основі. Квітки понад 2,5 см у поперечнику, дуже ароматні, зовнішні пелюстки жовті, внутрішні – з пурпурово-коричневими смужками. Цвіте у безлистому стані з середини грудня до березня. Не вибагливий до ґрунту, росте на сухих місцях, але краще розвивається на глинистому поживному ґрунті середньої вологості. Полюбляє сонячні або напівзатінені місця.

Таволга Бумальда «Золоте полум'я» (*Spiraea x bumalda* “Goldflame”)

Відома в Україні з 1984 р. Приземкуватий кущ з яскраво-пурпуровою верхівкою пагонів з молодими листками, що загалом нагадує полум'я. З часом пурпуро вість листків верхівки зникає – воно стає золотаво-зеленим влітку, восени – мідно-оранжевим. Квіти рожево-кармінові, дрібні, зібрані в плоскі щитковидні волоті. Цвіте наприкінці травня – в червні, після стрижки відцвівши суцвіт може повторно на знову відрослих молодих пагонах. Стійка. Декоративна впродовж всього вегетаційного періоду. Використовується поодинокі на газоні, в композиціях з іншими формами таволг, в бордюрах, клумбах.

Таволга Бумальда «Золотий курган» (*Spiraea x bumalda* “Goldmound”)

Компактний кущ до 40 см заввишки і 48 см в ширину. Молоді пагони мають малиновий відтінок, який потім зникає. Легко вирощується на добре дренованих ґрунтах середньої вологи. Витримує легке затінення.

Таволга Біларда (*Spiraea x billiardii*)

Гібрид, виведений Біллардом у 1854 р. у Франції. Кущ, до 2 м заввишки, з прямостоячими пагонами. Пагони, дрібно-смуғасті, опушені, коричневі. Листки коротко черешкові, довғасті до видовжено-ланцетних, загострені на кінцях, 5-8 см завдовжки, зазубрено-пилчасті, зубчики гострі, зісподу сірувато-повстисто опушені. Суцвіття вузькі, густі пірамідальні волоті 10-12 см завдовжки. Квітки яскраво-червоні. Цвіте у червні-липні. Зимо-та посухостійка.

Керія японська «Махровоквіткова» (*Kerria japonica* “*Pleniflora*”)

Природний ареал – Китай. Кущ до 3-х м висоти. Листки чергові, ланцетні, 2-10 см довжини, видовжено загострені, неглибоко надрізано-лопатеві, пилчасто-зубчасті, при основі ледь серцевидні, широко-ланцетні або заокруглені. Квітки двостатеві, золотаво-жовті до 5 см у діаметрі. Цвіте у травні. Декоративна впродовж всього вегетаційного періоду: цвітінням, листками, взимку – яскраво-зеленими стовбурцями куща, особливо на фоні снігового покриву. Росте і розвивається добре, достатньо зимостійка. Витримує затінення, але краще розвивається на сонячних місцях.

Лавровишня лікарська (*Laurocerasus officinalis*)

Природний ареал – Кавказ, Зах. Закавказзя, Іран, Мала Азія, Балканський п-ів. Дерево до 6-8 м висоти. Пагони голі або трохи опушені, спочатку зелені, пізніше – сірі. Листки довгасті або видовжено-еліптичні, 5-20 см, загострені на верхівці, при основі клиновидні чи округлі, цілокраї або ж рідкими зубчиками, шкірясті, згори блискучі. Квітки близько 8 мм у діаметрі, білі на коротких квітконіжках. Плоди – чорні, із соковитою м'якоттю. Насіння отруйне, містить синильну кислоту. Цвіте у квітні-травні. Морозостійка, витримує морози до -20⁰С. Вологолюбна, потребує ділянки з родючими бурими ґрунтами. Це декоративне дерево легко переносить стрижку, придатне для створення живих огорож та бордюрів.

М'ята марокканська (*Mentha spicata*)

М'ята марокканська — багаторічна рослина, яка відноситься до культурних видів м'яти. Поєднує в собі смакові властивості декількох м'ятних рослин, але має в той же час свій м'ятний смак, доволі ніжний і приємний, без ментолового присмаку.

Росте здебільшого в Північній Америці, Англії, Італії, Китаї, країнах Західної Європи, Україні, в європейській частині Росії.

Має інші назви: м'ята кучерява, м'ята колосникова, м'ята городня, м'ята німецька, м'ята ярова, м'ятка.

Марокканську м'яту рахують однією із найбільш ароматних та смакових сортів м'яти. Вона має гіркуватий присмак, але добре охолоджує у спекотні дні. Здатна подарувати Вам свіжість, бадьорість та енергію на цілий день. Має антисептичні, протизапальні та болезаспокійливі властивості, тобто чудово використовується як заспокійливий засіб, і як зміцнювальний при легкому нездужанні і занепаді сил.

Бересклет Форчуна (*Euonymus fortunei* "Aureo-Variegata")

Природний ареал – Китай. Відомий у культурі з 1907 р. Вічнозелений кущик, висотою до 0,3 м. Листки дрібні, 1-2 см в довжину, блискучі, шкірясті, темно-зелені з золотистим ободком. Росте повільно. Потребує родючі ґрунти, легку напівтінь, хоча може рости і на сонці. Морозостійкий. Застосовують як ґрунтопокривну рослину. Добре виглядає на альпійських гірках, терасах.

Жимолость шапковидна (*Lonicera pileata*)

Природний ареал – Цент. та Зах. Китай. В культурі України 1933 р. Вічнозелений низький кущ, з широкими розлогими пагонами. Листки видовжено-ланцетні, 12-25 мм довжини, на верхівці притуплені, з клиновидною основою, блискучі, короткочерешкові. Квітки запашні. Плоди кулясті або округло-еліпсоподібні, гіркі, фіолетово-пурпурові. Цвіте у квітні-травні. Росте добре. Цінна в парках, скверах та бульварах по краях куртин та газонів, в бордюрах та кам'янистих садах.

Вейгела рання (*Weigela praecox*)

Природний ареал – Далекий Схід, Півн. Китай та Півн. Корея. У культурі України з 1954 р. Листопадний кущ 1,5-2,5 м висоти. Молоді пагони червонуваті, рідко пухнасті. Листки супротивні, коротко черешкові, еліптичні 4-9 см завдовжки, округлі при основі та загострені при кінцівці, з пилчастозубчастим війчастим краєм. Квітки пониклі, по 3-8 на коротких бокових пагонах, пурпурово-рожеві. Цвіте у травні-червні. Росте швидко. Зимо- та посухостійка.

Юкка нитчаста (*Yucca filamentosa*)

Природний ареал – Пн. Америка. На території України з 1816 р. Кущ з багатоголовим кореневищем, яке формує численні розетки. Листки пряморослі від 30 до 75 см завдовжки, 2-4 см завширшки, на кінці загострені, іноді з колючкою, сизувато-зелені, із закрученими сухими нитками по краях. Квітки пониклі, жовтувато-білі. Цвіте липень-серпень. Цвітіння юкки – справжнє свято, яке триває майже 2-3 тижні. Починає цвітіння зазвичай за два роки після посадки. Росте добре. Надає перевагу сонячним місцям. Зимо-та засухостійкий вид. До ґрунтів не вибаглива.

Верба суцільнолиста (*Salix integra* “*Hakuro-nishiki*”)

Природний ареал – Японія. Кущ, висотою до 2-х м. Крона шароподібна із характерним забарвленням до 2,5 м у діаметрі. Молоді листочки спочатку рожеві, а потім біло-зелені. Добре росте на сонячних місцях і вологих ґрунтах. Після опадання листя пагони мають червонуватий відтінок. Позитивно переносить стрижку.

Клематис борщівниколистий (*Clematis heracleifolia*)

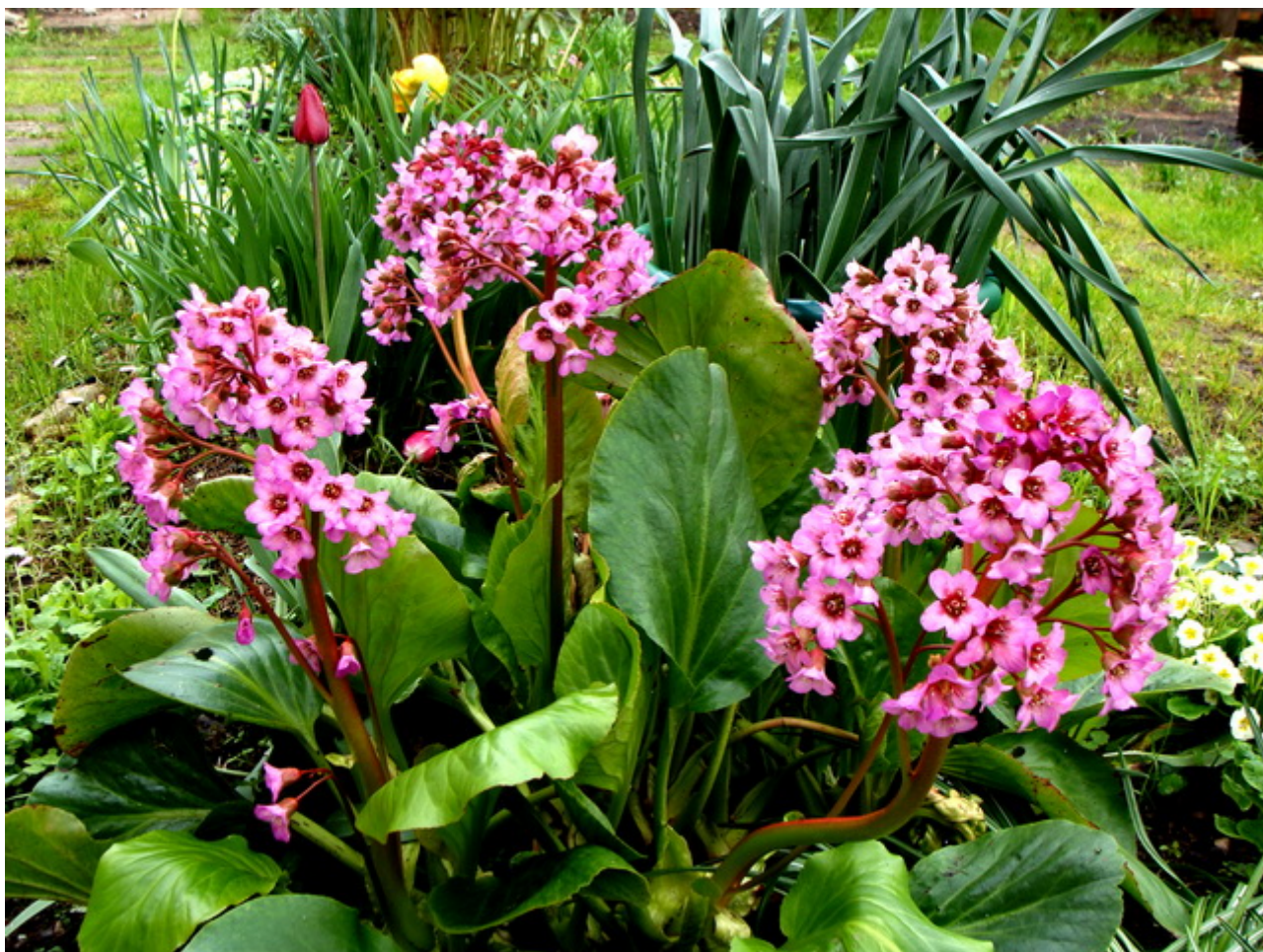
Природний ареал – Зах. Китай. Листопадний кущ до 1,5 м висоти. Листки коротко черешкові, трійчасті чи 1-2 перисто-розсічені. Квітки блідо-голубуваті, поодинокі чи зібрані у складні щитковидні суцвіття. Цвіте у червні-липні. Потребує хорошого догляду та обрізки. Використовується для бордюрів та альпійських гірок.

Кельрейтерія золотиста (*Koelreuteria paniculata*)

Природний ареал – Китай, Корея, Японія. Листопадне дерево, висотою до 10 м. листорозміщення чергове. Листки один раз або двічі непарноперисті, листочки лопатево-зубчасті або пилчасті, опушені, рідше майже голі. Квітки близько 1 см в діаметрі, жовті, зібрані в кінцеві не щільні волоті до 40 см довжини. Цвіте у червні-серпні. Відносно посухостійка і зимостійка рослина.

Бадан товстолистий (*Bergenia crassifolia*)

Природний ареал – Середня Азія (Афганістан, Китай, Корея). Вічнозелений багаторічник, який не тільки декоративний, але й лікарський. Має яскраві суцвіття бокалоподібних квіток, які розміщені на квітконосах. В одному суцвітті може бути до 120 квіток. Крупні листки зібрані в прикореневу розетку, по формі нагадують вуха слона. У ландшафтному дизайні він незамінний у композиціях з хостами, арабісами, флоксами. Ефектно виглядає на фоні води та каменів.

З медичної точки зору, бадан має протизапальні та обеззаражуючі властивості. Добре впливає на мікрофлору кишківника, його використовують при діареї, дизентерії, нудоті, блювоті.

Білотка альпійська, едельвейс, шовкова косиця (*Leontopodium alpinum*)

Природний ареал: Середня і Південна Європа, Балканський п-ів. На Україні – тільки в Карпатах. Багаторічна, шерстисто-білоповстиста рослина з висхідним стеблом 5-25 см заввишки. Прикореневі листки зібрані в розетку, довгасто-ланцетні, стеблові – дрібніші, чергові, сидячі. Квітки в кулястих кошиках, зібрані по 5-10 у щільні головки, які оточені кількома рядами приквіткових білих листочків з сріблястим відтінком. Цвіте у липні-серпні. Розмножують насіння. Вибагливий до ґрунту.

Звертатися за телефоном: 3132 2-12-93
Електронна адреса: akozurak@rambler.ru